

РЕШЕНИЕ

№ 3010

гр. София, 11.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2966** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.13 ал.5 от Закона за социалното подпомагане. Образувано е по жалба на Г. В. С. ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1509 от 27.11.2020г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., потвърдена с Решение №22-РД06-0188/02.03.2021г. издадено от М. Г. И. –Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. –град, с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021г.

В жалбата са изложени съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е извършена формална проверка, относно обстоятелството, дали притежаваната от жалбоподателя движима собственост може да бъде източник на доходи. Сочи се, че жалбоподателят е с пожизнен срок на инвалидизация и жилището, което обитава е съсобствено на три лица със съответните принадлежащи им идеални части, като апартаментът е неподеляем. По отношение на притежаваните моторни превозни средства твърди, че са негодни за експлоатация съгласно изискванията на Закона за движение по пътищата и същите са излезли от употреба МПС, за което има надлежно издадени констативни протоколи.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., представя писмен отговор, в който оспорва жалбата и застъпва тезата, че не се налице

законовите предпоставки за предоставяне на жалбоподателя на целева помощ за отопление. В съдебно заседание се представлява от процесуалния си представител юриконсулт Х., който оспорва жалбата. Не претендира юриконсулско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.10.2020г. жалбоподателят Г. В. С. е подал заявление –декларация с вх.№ ЗСП/Д-С-М/509/29.10.2020г. в Дирекция „Социално подпомагане –М.“ за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021г. Декларирал е, че живее в жилище, състоящо се от две стаи, което е съсобствено заедно с останалите съсобственици О. С. и Роман С.. Декларирал е, че притежава ½ идеална част от наследствен недвижим имот в [населено място], [община], многократно ограбван, опожарен и необитаем, както и 2 МПС, без гражданска отговорност, ГТП и ГД. Получава пенсия в размер на 254, 20 лева и е с ТЕЛК 90% и над 90%.

След извършена социална анкета от социален работник на Дирекция „Социално подпомагане“ –М. е изготвен социален доклад, в който е посочено, че жалбоподателя притежава 1 брой лекотоверен автомобил и 1 брой лек автомобил

Със социалния доклад е изразено становище и предложение, че следва да бъде отказана целева помощ за отопление с електроенергия по Наредба№ РД-07-5 /16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, тъй като жалбоподателят не отговаря на условията на наредбата и във връзка с чл.10 ал.1 т.4 от ППЗСП-притежава движима собственост – товарен автомобил, която може да бъде източник на допълнителни доходи.

На 27.11.2020г. е издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“- М. Заповед № ЗСП/Д-С-М/1509 /27.11.2020г., с която се отказва на Г. В. С. целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019/2020г. на основание Наредба № РД-07-5/2008 г. и чл.10 ал.1 т.4 от ППЗСП, поради обстоятелството, че семейството притежава движима собственост, която може да бъде източник на доходи.

С жалба с вх. № 2208-94Г-00-0374/11.02.2021г. е оспорена по административен ред Заповед № ЗСП/Д-С-М/1509 /27.11.2020г. пред директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“- [населено място]. Въз основа на оспорването по административен ред е издадено, от директора на РДСП-гр. С., Решение № 22-РД06-0188/02.03.2021г., с което е отхвърлена жалбата на Г. В. С..

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства административната преписка, както и експертно решение на ТЕЛК при УМБАЛ [фирма] от 05.10.2020г., епикриза, уведомление от Гаранционен фонд С. от 14.07.2019г. и констативни протоколи за техническо състояние на излязло от употреба моторно превозно средство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в преклузивния 14 дневен срок, подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес в законоустановения срок по АПК, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Според Закона за социално подпомагане, с оциалното подпомагане се осъществява чрез предоставяне на помощи в пари и/или в натура за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество или предоставяне на социални услуги. Право на социални помощи имат българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по чл. 140 от Семейния кодекс да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности.

Социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

Териториалната компетентност на административния орган се определя от постоянния адрес на лицето, който се намира на територията на Столична община – [населено място], кв.М. -3, [жилищен адрес]. (чл. 8 ППЗСП). В случая административният акт е подписан от Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- М., следователно административният акт е издаден от компетентен административен орган. Решение № 22-РД06-0188/02.03.2021г., на РДСП – С. –град, с което е потвърдена оспорената заповед, също е издадено от компетентен орган-директора на РДСП.

При издаването на административния акт е спазена установената писмена форма.

Съгласно чл. 12, ал.2 от ЗСП. социалните помощи, сред които и целевите се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Отказът за отпускане на социални помощи задължително се мотивира (чл. 13 ал.2 от ЗСП).

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. За условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от министъра на труда и социалната политика, въз основа на законовата делегация от чл. 12, ал.4 от ЗСП.В разпоредбата на чл.2, ал. 1 от тази наредба е предвидено, че право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията

по чл.10 и чл.11 от ППЗСП. Според ал.3 на чл.2 от наредбата, основа за определяне на диференцирания минимален доход за отопление е гарантираният минимален доход, чийто месечен размер се определя с акт на Министерския съвет, а в ал. 4 в относимата редакция (ДВ, бр. 57 от 2017 г., в сила от 14.07.2017 г.) е посочен начинът на определяне на диференцирания минимален доход за отопление.

Редът за отпускане на социалните помощи е регламентиран в разпоредбите на чл. 26 - 28 от ППЗСП. В чл.27, ал.1 ППЗСП е предвидено изискването за провеждане на социална анкета и изготвяне на социален доклад съгласно приложение № 2. В конкретния случай, редът е спазен, като е извършена социална анкета и е изготвен социален доклад, приложени на лист 13-14 от делото.

Безспорно е и обстоятелството, че жалбоподателя е пенсионер с месечен доход от 254,20 лева и същият е със 100% трайно намалена работоспособност, без чужда помощ.

Оспорената заповед обаче е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалния закон и е несъответна на целта на закона.

В случая незаконосъобразно е отказано предоставяне на исканата целева помощ за отопление, поради неправилност на извода на административния орган, че Г. В. С. не отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, който поставя изискването лицето да не притежава движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи. На първо място, административният орган не е извършил надлежна проверка на притежаваната от жалбоподателя движима собственост. Същият се е задоволил да направи единствено констатации, че жалбоподателят е собственик на МПС – Ситроен ZX и на лекотоварен автомобил Ситроен TX. Не е проверено актуалното състояние на автомобилите и обстоятелството, дали същите са технически изправни и се намират в движение. В този смисъл не са изискани справки от отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

Видно от представените писмени доказателства –уведомление по чл.574 ал.4 от Кодекса за застраховане на Гаранционен фонд, товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] към 14.07.2019г. няма данни за сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По отношение на лекия автомобил с ДК № СА 20-14 ХМ, съдът констатира, въз основа на представения констативен протокол за излязло от употреба МПС -лист 31 от делото, моторното превозно средство е без годишен технически преглед. За двата автомобила не са заплащани данъци и нямат сключена застраховка „Гражданска отговорност“

Административният орган не е извършил проверка и не е доказал, че от притежаваните от жалбоподателя автомобили се получава или обективно може да бъде получаван доход в размер, който да представлява пречка за отпускане на социална помощ. Наличието на собствеността на моторните превозни средства в патримониума на лицето като факт не представлява самостоятелно основание, което изключва получаването на социална помощ, а следва да е налице обективна възможност за получаване на доходи от тази движима собственост, който, заедно с останалите източници на доходи, които се вземат предвид при изчисляване на средномесечния доход на лицето за последните 6 месеца преди подаване на молбата-декларация за отпускане на целевата помощ за отопление, надвишава диференцирания минимален доход на това лице или семейство, определен съгласно

чл. 9 от ППЗСП. Установените факти не обосновават безспорен извод, че обсъжданите моторни превозни средства могат да бъдат източник на доходи за жалбоподателя към периода, за който се претендира отпускане на помощ за отопление над декларираната сума, и съответно - посредством този доход заедно с останалите доходи жалбоподателят да може сам да посреща основните си жизнени потребности, в това число и за отопление за сезон 2019/2020 г.

В тази връзка основателни са доводите на жалбоподател, че проверката на обстоятелството дали от движимата собственост могат да бъдат получавани доходи е извършена твърде формално, без в тази посока да бъдат събрани относими доказателства.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни всички релевантни факти и обстоятелства по случая, преди да се произнесе с административен акт.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП посочва случай, в който търсената целева помощ се отказва, но наличието на тази хипотеза е правен извод, изведен след анализ на фактите дали собствеността може да бъде източник на доходи. Едва след установяване на такива факти може да бъде изведен извод, че от притежаваните от търсещото помощта лице то би могло реално да реализира доходи, достатъчни само да си осигури отоплението. Тази преценка е в тежест на административния орган, който в мотивите на заповедта чрез посочването на факта на притежанието на товарен автомобил, а като правно основание на цитираната по-горе разпоредба, очевидно имплицитно е приел, че е достатъчно само установяването на факта на собственост, от което следва извода, че тя може да реализира доходи. Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП при тълкуване в смисъла, възприет от административния орган, не би имала нужда от уточнението "която може да носи доходи". Именно тази нейна част ангажира преценката при отпускане на целевата помощ, каквато преценка в случая не е направена от издателя на процесния административен акт.

Всъщност административният орган не е изложил никакви мотиви, защо е приел, че от притежаваната от жалбоподателя движима собственост могат да бъдат получавани доходи.

Тази преценка би могла да бъде извършена едва след като бъдат събрани доказателства и изследвано обстоятелството, може ли притежаваната недвижима собственост да бъде източник на доходи – от наем или продажба.

Предвид всичко изложено оспорената заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" –М. следва да се отмени като незаконосъобразна, а административната преписка се върне на постановилия я орган за ново произнасяне по заявлението-декларация на Г. В. С.

При новото произнасяне директорът на Дирекция "Социално подпомагане" -М. следва да изпълни изискванията по чл. 35 от АПК, в който е предвидено, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При положение, че след като изпълни задълженията си, произтичащи от тази разпоредба, административният орган установи, че притежаваните от молителя конкретно индивидуализирани движими вещи, може обективно да бъдат източник на доходи, следва надлежно да обоснове извода си в тази насока.

С оглед изхода на делото, разноси се дължат на жалбоподателя, ако са заявени

своевременно. Такива не се претендират, поради което съдът не дължи произнасяне. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - б1 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСП/Д-С-М/1509 от 27.11.2020г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –М., потвърдена с Решение №22-РД06-0188/02.03.2021г. издадено от М. Г. И. –Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. –град, с която на жалбоподателя е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021г.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – М. за ново произнасяне по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1509 /29.10.2020г. на Г. В. С. в едномесечен срок съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкува и прилагането на закона.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.13 ал.7 (Нова – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: